

ประกาศคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก
เรื่อง การจัดการเครดิตสำรอง และการชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากโครงการป่าไม้
และเกษตรของโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย มาตรฐานชั้นสูง
(Premium T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการหักเครดิตสำรอง การชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย และการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรจากโครงการป่าไม้และเกษตรของโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย มาตรฐานชั้นสูง (Premium T-VER) ให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ (๒) และมาตรา ๔๕/๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับข้อ ๓๓ แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗ และมติที่ประชุมคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เรื่อง การจัดการเครดิตสำรอง และการชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากโครงการป่าไม้และเกษตรของโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย มาตรฐานชั้นสูง (Premium T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เรื่อง การจัดการเครดิตสำรอง และการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากโครงการป่าไม้และเกษตรของโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) มาตรฐานชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๖๖

(๒) ประกาศคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เรื่อง การจัดการเครดิตสำรอง และการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากโครงการป่าไม้และเกษตรของโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย มาตรฐานชั้นสูง (Premium T-VER) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“เครดิตสำรอง” (Buffer Credits) หมายความว่า ปริมาณก๊าซเรือนกระจกของผู้พัฒนาโครงการที่ได้รับการรับรองคาร์บอนเครดิตตามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งองค์การได้หักคาร์บอนเครดิตของผู้พัฒนาโครงการแต่ละรายไว้และบันทึกรวมกันไว้ในบัญชีเครดิตสำรองของระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันความเสี่ยงจากความไม่ถาวรของการดำเนินโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง ประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) เว้นแต่เป็นกิจกรรมลดก๊าซมีเทนและหรือไนตรัสออกไซด์จากการเกษตร แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด

“ปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย” หมายความว่า ปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือ กักเก็บก๊าซเรือนกระจกสุทธิติดลบเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีฐานหรือการรับรองคาร์บอนเครดิตครั้งก่อนหน้า อันเกิดจากเหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงได้หรือเหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ข้อ ๕ ผู้พัฒนาโครงการรายใดประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง ประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) เว้นแต่เป็นกิจกรรมลดก๊าซมีเทนและหรือไนตรัสออกไซด์จากการเกษตร แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องจัดทำและยื่นรายงานการประเมินความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Assessment Report) ที่ผ่านการตรวจสอบความใช้ได้จากผู้ประเมินภายนอกสำหรับโครงการภาคสมัครใจและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อองค์การพร้อมกับคำขอขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง ตามระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ ผู้พัฒนาโครงการรายใดจะขอรับรองคาร์บอนเครดิตจากโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง ประเภทโครงการตามข้อ ๖ (๑๓) เว้นแต่เป็นกิจกรรมลดก๊าซมีเทนและหรือไนตรัสออกไซด์จากการเกษตร แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องจัดทำและยื่นรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Monitoring Report) ที่ผ่านการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกสำหรับโครงการภาคสมัครใจ พร้อมกับคำขอรับรองคาร์บอนเครดิต ตามระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้องค์การเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาหักเครดิตสำรองร้อยละยี่สิบของปริมาณคาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองเฉพาะปริมาณการเปลี่ยนแปลงการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกสุทธิของโครงการจากแหล่งสะสมคาร์บอนแล้วนำไปเก็บไว้ในบัญชีเครดิตสำรองในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ

ข้อ ๗ กรณีที่มีอายุโครงการน้อยกว่าสี่สิบห้าปีและอายุโครงการหมดลงให้ผู้พัฒนาโครงการมีหน้าที่ต้องส่งรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Monitoring Report) ที่ผ่านการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกสำหรับโครงการภาคสมัครใจต่อองค์การโดยให้ยื่นต่อไปทุก ๆ ห้าปี จนครบกำหนดสี่สิบห้าปีนับจากวันเริ่มดำเนินโครงการ

ข้อ ๘ กรณีที่ผู้พัฒนาโครงการรายใดไม่ยื่นรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Monitoring Report) ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๗ ให้องค์การมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้พัฒนาโครงการรายดังกล่าวยื่นรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Monitoring Report) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามข้อ ๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากองค์การ

หากผู้พัฒนาโครงการได้รับหนังสือเตือนจากองค์การแล้ว และไม่ยื่นรายงานการติดตามประเมินผลความเสี่ยงต่อการสูญเสียคาร์บอนจากความไม่ถาวรของโครงการ (Non-permanence Risk Monitoring Report) ตามกำหนดเวลาตามวรรคแรก ให้องค์การมีสิทธิเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาเพิกถอนการขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง

ข้อ ๙ กรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่คาดว่าจะกักเก็บได้ของโครงการลดลงมากกว่าร้อยละห้าจากที่ระบุไว้ในเอกสารข้อเสนอโครงการ (Project Design Document: PDD) ให้ผู้พัฒนาโครงการแจ้งต่อองค์การภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พบเหตุดังกล่าว หรือนับแต่วันที่องค์การรู้เหตุดังกล่าว ให้องค์การมีสิทธิระงับบัญชีคาร์บอนเครดิตของผู้พัฒนาโครงการในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ

ข้อ ๑๐ ผู้พัฒนาโครงการต้องจัดทำรายงานเหตุการณ์สูญเสียคาร์บอน (Loss Event Report) หรือ รายงานการติดตามประเมินผลปริมาณก๊าซเรือนกระจก (Monitoring Report) ที่ผ่านการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกสำหรับโครงการภาคสมัครใจเสนอต่อองค์การภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พบเหตุการณ์ดังกล่าว โดยมีเนื้อหาประกอบด้วยผลการประเมินการสูญเสียคาร์บอนที่ได้รับการรับรองไปแล้วจากการตรวจสอบพื้นที่ทั้งหมดที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สูญเสียตามหลักอนุรักษ์ (Conservative) ตามแบบฟอร์มที่องค์การกำหนด หากผู้พัฒนาโครงการไม่ยื่นรายงานเหตุการณ์สูญเสียคาร์บอน (Loss Event Report) หรือรายงานการติดตามประเมินผลปริมาณก๊าซเรือนกระจก (Monitoring Report) ตามกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้พัฒนาโครงการไม่มีสิทธิขอรับรองคาร์บอนเครดิตจากโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูงได้ และให้องค์การมีสิทธิเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาเพิกถอนการขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง

ข้อ ๑๑ องค์การต้องพิจารณารายงานเหตุการณ์สูญเสียคาร์บอน (Loss Event Report) หรือรายงานการติดตามประเมินผลปริมาณก๊าซเรือนกระจก (Monitoring Report) ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับรายงานดังกล่าวจากผู้พัฒนาโครงการ และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) หากพบว่าไม่เกิดปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย ให้องค์การยกเลิกการระงับบัญชีคาร์บอนเครดิตของผู้พัฒนาโครงการในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ

(๒) หากพบว่าเกิดปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย ให้องค์การยกเลิกเครดิตสำรองในบัญชีเครดิตสำรองเพื่อชดเชยให้ครอบคลุมปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียก่อน และกำหนดให้ผู้พัฒนาโครงการมีหน้าที่ชดเชยคาร์บอนเครดิตตามหลักเกณฑ์การชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียตามข้อ ๑๒

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์การชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงได้

(ก) ให้องค์การดำเนินการชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากเครดิตสำรองให้ครอบคลุมปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากเหตุการณ์ดังกล่าวก่อน และแจ้งให้ผู้พัฒนาโครงการชดเชยคาร์บอนเครดิตให้ครอบคลุมปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากเหตุการณ์ดังกล่าว

(ข) ให้ผู้พัฒนาโครงการมีหน้าที่จัดหาคาร์บอนเครดิตเท่ากับปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียทั้งหมดและฝากเข้าบัญชีเครดิตสำรอง เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้พัฒนาโครงการแจ้งให้องค์การทราบ และองค์การดำเนินการตรวจสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หากไม่ถูกต้องครบถ้วนให้องค์การแจ้งให้ผู้พัฒนาโครงการดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วน

(๒) เหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

(ก) ให้องค์การดำเนินการชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากเครดิตสำรองให้ครอบคลุมปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียจากเหตุการณ์ดังกล่าวก่อน

(ข) กรณีที่ผู้พัฒนาโครงการมีปริมาณเครดิตสำรองของโครงการซึ่งเกิดการสูญเสียไม่ครอบคลุมปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ดังกล่าว ให้องค์การแจ้งผู้พัฒนาโครงการชดเชยคาร์บอนเครดิตเท่ากับปริมาณที่ต้องจัดหาเพิ่มเติมให้ครอบคลุมปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสีย

(ค) ให้ผู้พัฒนาโครงการมีหน้าที่จัดหาคาร์บอนเครดิตเท่ากับปริมาณที่ต้องจัดหาเพิ่มเติมดังกล่าวและฝากเข้าบัญชีเครดิตสำรอง เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้พัฒนาโครงการแจ้งให้องค์การทราบ และองค์การดำเนินการตรวจสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หากไม่ถูกต้องครบถ้วนให้องค์การแจ้งให้ผู้พัฒนาโครงการดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วน

ผู้พัฒนาโครงการต้องชดเชยคาร์บอนเครดิตให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพิจารณาให้ผู้พัฒนาโครงการดำเนินการชดเชยคาร์บอนเครดิตดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในสัญญาการชดเชยตามแบบที่องค์การกำหนด ทั้งนี้ ผู้พัฒนาโครงการต้องใช้คาร์บอนเครดิตของโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูงและต้องเป็นคาร์บอนเครดิตจากประเภทโครงการเดียวกันมาใช้ในการชดเชยเป็นลำดับแรก หากมีแต่ไม่เพียงพอหรือไม่มี ให้ผู้พัฒนาโครงการมีสิทธินำคาร์บอนเครดิตจากโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูงจากประเภทโครงการอื่น ที่เป็นคาร์บอนเครดิตที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้พัฒนาโครงการได้รับแจ้งจากองค์การให้ต้องชดเชยคาร์บอนเครดิตมาใช้ชดเชยให้แก่องค์การ

กรณีคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียเป็นหน่วยคาร์บอนเครดิตที่สามารถใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA การชดเชยต้องเป็นหน่วยคาร์บอนเครดิตที่สามารถใช้ชดเชยสำหรับ CORSIA และเป็นประเภทโครงการเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้พัฒนาโครงการต้องใช้คาร์บอนเครดิตจากโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง มาใช้ในการชดเชยเป็นลำดับแรก หากมีแต่ไม่เพียงพอหรือไม่มี ให้ผู้พัฒนาโครงการมีสิทธินำคาร์บอนเครดิตจากมาตรฐานอื่นมาใช้ในการชดเชยได้ และต้องทำการชดเชยปริมาณคาร์บอนเครดิตที่สูญเสียตามที่กำหนดไว้ในสัญญาการชดเชยตามแบบที่องค์การกำหนด

หากผู้พัฒนาโครงการไม่ชดเชยคาร์บอนเครดิตให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้องค์การยกเลิกคาร์บอนเครดิตในบัญชีของผู้พัฒนาโครงการในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตเพื่อเป็นการชดเชยในกรณีดังกล่าวและเสนอต่อคณะกรรมการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูง

เมื่อผู้พัฒนาโครงการชดเชยคาร์บอนเครดิตแล้วเสร็จ ให้องค์การยกเลิกการระงับบัญชีคาร์บอนเครดิตของผู้พัฒนาโครงการในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิตขององค์การ

ข้อ ๑๓ กรณีที่ผู้พัฒนาโครงการถูกสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER มาตรฐานชั้นสูงตาม คำสั่งของคณะกรรมการในข้อ ๒๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (T-VER) พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้พัฒนาโครงการต้องชดเชยคาร์บอนเครดิตเป็นจำนวนเท่ากับ คาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการและฝากเข้าบัญชีเครดิตสำรองให้กับองค์การให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากองค์การ และให้องค์การยกเลิกเครดิตสำรองดังกล่าวเป็นจำนวนเท่ากับ คาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย ตามประกาศนี้ และคำวินิจฉัยของผู้อำนวยการให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

๒๗

(นายพิรุณ สัยยะสิทธิ์พานิช)

อธิบดีกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
รักษาการประธานกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก